

ชื่อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์เรื่องสั้นของวินทร์ เลียววาริณ : อาเพศกำสรวล และ
สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน
ผู้เขียน สุภาวดี พลชนะนะ
สาขาวิชา ภาษาไทย (สายวรรณคดี)
ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งจะศึกษารวมเรื่องสั้น 2 เล่มของวินทร์ เลียววาริณ คืออาเพศกำสรวล (2537) และ สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน (2542) ผลการศึกษาชี้ว่าผู้แต่งได้พัฒนาการเขียนจากการแสดง ปฏิกริยาต่อความตกต่ำทางคุณธรรมที่คุ้นชินกันของบุคคล องค์กร และสังคม ด้วยการนำเสนอที่ ทำทาบ การโต้แย้งทั้งรูปแบบเนื้อหา มาเป็นความพยายามหาคำตอบด้วยการพยายามเรียนรู้ โดย อาศัยศาสตร์ต่าง ๆ ความรู้ก็มาตรวจสอบประสบการณ์ในการทำความเข้าใจมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ความรู้ที่เขาใช้ทำความเข้าใจปัญหาและการแก้ปัญหาที่เน้นที่ปรัชญาพุทธศาสนาในรากวัฒนธรรม ไทยเด่นกว่าด้านอื่น

กล่าวได้ว่าวิธีมองการดำรงอยู่ของคนอย่างเป็นองค์รวมในระดับจักรวาล สอดคล้อง กับหลักธรรมข้อใดหลักข้อม์เป็นเนื้อหาหลัก ช่วยเตือนสติให้เห็นการดำรงอยู่ของคน โดยไม่ยึดติด กับกฎเกณฑ์อันเป็นสิ่งสมมุติแม้ที่เชื่อถือต่อเนื่องกันมา ทั้งทางชาติพันธุ์ การเมือง และศาสนา ขณะที่ให้ความเอาใจใส่ต่ออำนาจของสังคมและวัฒนธรรม ผู้แต่งได้เน้นว่าทางออกของปัญหาอยู่ที่ ปัญหาของบุคคลที่จะค้นพบคุณค่าที่แท้ด้วยตนเอง

คุณค่าของรวมเรื่องสั้นทั้งสองเล่มนี้อยู่ที่พลังทางสุนทรียะและพลังปัญญาที่สร้างความ พิจารณาและทำทาบให้คิดด้วยความหมายแฝงเร้น โดยไม่ยึดยึดค้ำคอบตายตัว ทั้งสั้นกลอน และสร้างความเชื่อมั่นในสถานะของความเป็นมนุษย์อันมีนัยะเชิงปรัชญามากกว่ามุ่งเพียงแต่จะ สะท้อนปัญหา

Thesis Title **An Analysis of Win Liawwarin's Short Stories : *Aphet Kamsuan* and *Singmichiwit Thi Riak Wa Khon***

Author Miss Suphawadee Phonchana

Major Program Thai (Literature)

Academic Year 2004

Abstract

This research aimed to study Win Liawwarin's two books of short stories : **Aphet Kamsuan** (1994) and **Singmichiwit Thi Riak Wa Khon** (1999) . It was found that in his first book the author expressed, controversially in form and content, his reaction to commonly-found moral debasement, of the individual, organization and society. In the second book he shifted his attention to the search of answers through attempts to learn life, drawing knowledge from various disciplines while investigating experiences in understanding human beings. However, Buddhist philosophy, deeply rooted in Thai culture, was what Win resorted to most in tackling and solving problems.

It could be said that Win's holistic view of human existence in the cosmos accorded, in essence, with *Tilakkhana* or the Three signs of Being. While recognizing the power of society and culture, Win reminded us that human existence should not be bound with arbitrary rules and regulations even though they had long been ethnically, politically or religiously inherited and observed.

The values of these two books of short stories lay in their aesthetic and intellectual forces. They provoked reflection with subtle implications, yet imposing no fixed answers. Philosophically, the books questioned and affirmed the faith in humanity, rather than simply reflecting problems.